

Publicerad 2007-01-20 00:09 av Cattastropher

Mytens expansiva rest

Grynings centrala köttikon törnat ikapp, ledde
bågen koloniserade kristallboss
dess kulna hymn
i skämd vind kallat naturaudiens

blänkat dom runt
skavande lunglött dom mot borstets stöd

löpet låg färdigt
vattnade sig
grydde sig

tre steg från härd låg varg, gjord
hon rapat nytt blod från bräcket;

lyd, bräcke rapa

"ett brus
sus"

grensinne knakat mörkt
han djupnat steril bott, varg
drivit tungt hegemonikon
är hona mänsklig
cinnober gadd

han; läppjande pilgrimstörnet

du ska se, du städjat njutning optimalt
bruden smyckas redan i vårt
skymningshem
som av dig

och hennes; skakade urhunger
stod strilt långår till bågsekund
trådde solens ljustapet

vart;
älvastungen
bunden smycken
ej mer blickad åt pulpa
mer pulsade lakvatten, blåstångens
gröna tinto kom
från kons öppning

detta fick jag av dig;

stå ras   amorr

när du bordade min gördels skrik
var inga läppar

hennes språk; animalis äng

lyd ditt blod var, lyd innan sistgången löser oss

mer smärta är enda sättet
att överleva ofödd
där förödmjukelse tillhör pendelns
kluvna extas
älskat, lämna en klyfta åt intet

nå; törne

det sanna är också det hela

jag tog din erkända tid
innan årens tysta vepa sträckte nya skott

lys,   de gulas dvärg

dom;   låt klockorna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cattastropher med Poeter.se id #6074 innehar upphovsrätten